

Sandefjord, 26. september 2014: Vedtak i sak 97-2014.

Klager: NN

Innklaget: Kredinor, Postboks 782 Sentrum, 0106 Oslo.

Saken gjelder: Om klager har fremmet innsigelser hun burde fått vurdert. Om kravet er betalt etter at erstatningsplikten for inkassokostnadene er oppstått.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www..inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Saken gjelder opprinnelig fakturakrav for nettleie og leveranse av kraft fra XX Kraft. Kravet utgjorde kr 594,36 og forfalt til betaling 06.11.13. Hovedkravet er betalt, men klager bestrider kravet på inkassokostnadene.

2. Saksforholdet

Da kravet ikke ble betalt til forfall, sendte fordringshaver 27.11.13 «Betalingspåminnelse/Varsel om inkasso». Betalingsfrist var satt til 11.12.13. Det var opplyst at «Purregebyr etter gjeldende satser tilkommer senere».

Klager betalte kravet i inkassovarselet 16.12.13, samme dag som innklagede sendte «Betalingsoppfordring» for hovedkravet tillagt kr 252 i salær. Han henvendte seg deretter til Inkassoklagenemnda. Han siterte deler av teksten i betalingsoppfordringen, og viste til at han hadde betalt til fordringshaver før han mottok kravet fra innklagede.

Klagen ble oversendt innklagede for uttalelse. I sitt tilsvarende svar til Inkassoklagenemnda redegjorde innklagede for saksgangen. Det fremgikk av redegjørelsen at saken ble overført til inkasso 12.12.13 og at inkassovarsel og betalingsoppfordringen var sendt til klagers registrerte adresse. Hovedkravet ble betalt samme dag som betalingsoppfordringen ble sendt, men kan ikke anses som fullt oppgjør. Kravet på salær ble opprettholdt.

Sekretariatet for Inkassoklagenemnda anmodet innklagede om å fremlegge loggutskrift eller tilsvarende som viste når saken ble registrert/overført til inkasso. Innklagede besvarte henvendelsen og redegjorde for at oppdraget hadde vært registrert på førinkasso og at det ikke er noen hendelser i deres system som knytter seg til datoen 12.12.13.

3. Partene anfører

Klager anfører at kravet på inkassokostnadene skal slettes. Klager viser til at det i betalingsoppfordringen ble informert om følgende «Vi har fått i oppdrag å kreve inn tilgodehavende i henhold til oppstilling under. Dersom kravet ikke betales innen betalingsfristen varsles du herved om at rettslige skritt vil bli vurdert iverksatt. I den anledning ber vi om at du tar stilling til kravet og sier i fra til oss hvis du har innsigelser. Beløpet på vedlagte giro skal betales til oss – ikke til fordringshaver- innen 30.12.13. Du unngår da ytterligere rettslig pågang og med de meromkostninger dette vil medføre. Vi vil spesielt gjøre oppmerksom på at inkassosalæret kan øke dersom betalingsfristen oversettes med mer enn 28 dager.» Klager anfører at ettersom han hadde betalt til fordringshaver før han mottok kravet fra Kredinor, regnet han med at dette var i orden ettersom det står at rettslige skritt kan vurderes om det utestående ikke betales innen fristen som var 30.12.13, og ikke at rettslige skritt iverksettes ved betaling etter den 11.12.13.

Innklagede fastholder kravet på inkassokostnader. Det anføres at inkassovarselet ikke ble betalt til forfall og at saken ble overført til inkasso 12.12.13. Betalingsoppfordring ble sendt til klagers registrerte adresse med betalingsfrist 30.12.13. Hovedstol ble mottatt innbetalt samme dag som betalingsoppfordringen ble sendt. Klager er purret for restbeløpet. Salærkravet ble ikke betalt og tungt salær påløp i saken 28.01.14. Det anføres at skjæringspunktet for når det påløper inkassokostnader er etter utløpet av betalingsfristen i inkassovarselet og

tidspunktet for inngivelse av oppdraget til inkassator. Det er på det rene at betalingsfristen er oversittet. Oppdraget har vært registrert på før-inkasso-stadiet, og ble derfor registrert i innklagedes system 26.11.13. Det anføres at betaling på samme dato som betalingsoppfordringer er datert, ikke kan anses som fullt oppgjør all den tid innklagede har hatt nødvendige kostnader i forbindelse med registreringen av oppdraget og utsendelse av betalingsoppfordring. Klager er erstatningspliktig for disse kostnadene, jf inkassoloven § 17. Endelig anføres det at klager har feilsisert innholdet i betalingsoppfordringen. Ordlyden i varselet er «Du unngår da ytterligere utenrettslig og rettslig pågang med de meromkostninger dette vil kunne medføre», hvilket er i samsvar med gjeldende regelverk.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndsmøte 08.09.14 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Det følger av inkassoloven § 17 første ledd at skyldneren plikter å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Dette gjelder likevel ikke dersom skyldneren hadde innsigelser som det var rimelig grunn til å få vurdert før inndrivningen ble satt i verk. Dette selv om kostnadene påløp før innsigelsen ble fremsatt, dersom ikke skyldneren burde satt dem fram tidligere. Plikten til å betale kostnadene gjelder heller ikke dersom kravet er betalt innen betalingsfristen i et inkassovarsel etter lovens § 9, jf. § 17 tredje ledd.

Klagers innsigelse mot kravet om å betale inkassoomkostningene er for det første at han antok at «dette» var i orden ettersom kravet var betalt i god tid før utløpet av den frist som fremgikk av betalingsoppfordringen. Han viser til at det av varselet fremgår at rettslige skritt kan vurderes om det utestående ikke betales innen fristen som var 30.12.14, ikke at rettslige skritt iverksettes ved betaling etter den 11.12.13. Kravet ble betalt den 16.12.13.

Kopien av betalingsoppfordringen viser at klager siterer den feil, idet nest siste setning av det som siteres lyder slik:

”Du unngår da ytterligere utenrettslig og rettslig pågang med de meromkostninger dette vil kunne medføre.” Første side av betalingsoppfordringen viser at inkassosalær med kr 252 allerede var påløpt, og det fremgår således tydelig at manglende betaling innen fristen i betalingsoppfordringen vil kunne medføre ytterligere kostnader, enten ved utenrettslig eller rettslig pågang. Slik nemnda ser det, var den fremsatte innsigelse således av en slik art at det ikke var rimelig grunn til å vurdere den. Innsigelsen synes dessuten å være fremsatt alt for sent.

Inkassoklagenemnda har vurdert hvorvidt kravet er betalt før skjæringspunktet for når inkassosalær påløp. Nemnda legger i denne forbindelse til grunn at betalingsfristen i inkassovarselet var 11.12.13, og at kravet, slik det var varslet i inkassovarselet, ble betalt 16.12.13. Dette var fem dager etter at betalingsfristen i inkassovarselet var utløpt og samme dag som betalingsoppfordringen ble sendt.

Betalingstidspunktet er ett av to vilkår for vurderingen av om krav på inkassosalær er oppstått. Det følger av forarbeidene til inkassoloven (Ot. prp. nr. 2 1987-88), slik nemnda forstår de, at skjæringspunktet for når det påløper inkassokostnader, er etter utløpet av betalingsfristen i inkassovarselet og når inkassoselskapet har mottatt inkassooppdraget. Innklagede har opplyst at oppdraget har vært registrert på før-inkassostadiet, og at den ble overført til inkasso 12.12.13. Nemnda legger til grunn at saken var overført til inkasso senest samme dag som hovedkravet ble betalt, noe som anses tilstrekkelig i dette tilfellet der betalingsfristen var oversittet med 5 dager, og det derfor var nærliggende at fordringshaveren hadde pådratt seg kostnader ut over det som fremgikk av inkassovarslet.

Klagen har etter dette ikke ført frem og klageren plikter derfor å betale de påløpne inkassokostnadene.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak:

Klager gis ikke medhold og plikter å betale påløpte inkassokostnader.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda